

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Poslovni broj P Ob-43/21-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli – Pola po sucu toga suda Andrijani Modrušan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice SENADE ARNAUTOVIĆ iz Pule, Rizzijeva ulica 8, OIB: 97458127203, koju zastupa punomoćnik Adnan Rizvić, odvjetnik u Rijeci, protiv tuženika KEMALA ARNAUTOVIĆA iz Ližnjana, Kazali 6, OIB: 16589679602, kojeg zastupa punomoćnik Samir Neslanović, odvjetnik u Puli, radi uzdržavanja bračnog druga, nakon zaključene glavne rasprave održane 30. studenog 2022. u prisutnosti tužiteljice i tuženika osobno te punomoćnika istih, na ročištu za objavu presude dana 16. siječnja 2022. objavio i

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Kemalu Arnautoviću da za uzdržavanje Senade Arnautović plaća mjesečno 331,81 EUR /2.500,00 kn¹ svakog 5. u mjesecu za tekući mjesec od 21. veljače 2021. pa nadalje, s tim da je dospjele mjesečne obroke uzdržavanja mora platiti odjednom, a u slučaju zakašnjenja u plaćanju dužan je platiti i zakonske zatezne kamate tekuće od dana dospijeća svakog pojedinog obroka pa do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje povećanjem stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem razdoblju za tri postotna poena, a sve to na račun tužiteljice kod Addiko bank broj HR7925000093205146552.“

II Nalaže se tužiteljici da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 497,71 EUR /3.750,00 kn¹ u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Senada Arnautović je 29. studenog 2021. podnijela tužbu u kojoj navodi kako je bračna zajednica nje i tuženika prestala 21. veljače 2021. te da od tada ona živi sama u stanu u Puli, a tuženik u obiteljskoj kući u Ližnjanu. Navodi da

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

ostvaruje mirovinu RS Fond za PIO RS Bjeljina, Banja Luka, BiH u iznosu od 168,57 Eura. Tužiteljici je ta njena mirovina nedostatna za obavljanje osnovnih životnih potreba. Osim mirovine nema drugih prihoda. U poodmaklim je godinama i nesposobna je za rad zbog bolesti koju ima i kao takva nema mogućnosti za zaposlenje. Tuženik prima dvije inozemne mirovine, jednu iz Njemačke, a drugu iz BiH i stoga tužiteljica smatra da je on u mogućnosti doprinositi za njezino uzdržavanje iznosom od 2.500,00 kn mjesečno. Osim toga tuženik ostvaruje prihode od iznajmljivanja zajedničke obiteljske kuće, a od tog prihoda tužiteljici ne daje ništa. Tužiteljica predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka prihvati njezin tužbeni zahtjev i obveže tuženika na plaćanje uzdržavanja u iznosu od 2.500,00 kuna mjesečno uz naknadu parničnog troška u iznosu 3.750,00 kuna.

2. Tuženik Kemal Arnautović se u odgovoru na tužbu protivio tužbi i tužbenom zahtjevu ističući kako tužiteljica ima znatnu životnu ušteđevinu koja je znatno veća od sredstava dovoljnih za život. Tužiteljica je neposredno pred podnošenje predmetne tužbe, u rujnu 2021., darovala stan u Puli (koji stan je dio bračne stečevine stranaka) iz kojeg je mogla ostvariti sasvim dovoljna sredstva za život. Dakle, ukoliko tužiteljica doista nema imovine iz koje može ostvariti dovoljno sredstava za život, to je isključivo iz razloga što se svojevoljno odrekla takve imovine, stoga bi u takvim okolnostima uzdržavanje na teret tuženika predstavljalo očitu nepravdu naspram tuženika. Pored navedenog, tuženik napominje kako je tužiteljica spomenuti stan poklonila zajedničkoj kćeri stranaka, koja već više od dvadeset godina živi i radi u Njemačkoj. Bez obzira na formalnu promjenu vlasništva na spomenutom stanu (uz napomenu da je predmetno darovanje stana protupravno, iz razloga što je tužiteljica raspolagala i suvlasničkim dijelom koji pripada tuženiku po osnovi bračne stečevine), u zbilji se apsolutna ništa nije promijenilo – tužiteljica i dalje živi u predmetnom stanu, a kćer se i dalje nalazi u Njemačkoj. Radi prethodno navedenog, tuženik sa sigurnošću tvrdi da je tužiteljica darovala predmetni stan isključivo kako bi ispunila uvjet iz čl. 295. Obiteljskog zakona, u konkretnome: kako formalno ne bi imala imovine iz koje bi mogla ostvariti dovoljno sredstava za život (što je tek fiktivno, a vjerojatno i tek privremeno). Tuženik smatra kako je iz svega prethodno navedenog razvidno da je tužiteljica darovala spomenuti stan, dakle svojevoljno se besplatno odrekla svoje vrijedne imovine iz koje može ostvariti dovoljno sredstava za život, isključivo s ciljem da uspije za zahtjevima u ovome postupku, u konkretnome: da bi živjela na teret tuženika. Tuženik se protivi navodu tužiteljice da ista ne bi bila sposobna za rad, uz napomenu da se tuženik još uvijek trudi svojim radom osigurati si sredstva za rad, a tužiteljica je znatno više radno sposobna od tuženika, koji ima i mnogo teže zdravstveno stanje od tužiteljice. Naime, tužiteljica je 2020. još uvijek obavljala posao trgovkinje u trgovinama mješovitom robom na području Pule (konkretno u marketu na zelenoj tržnici na Verudi te također u naselju Veruda Porat). Tužiteljica je nesporno zatražila zastupanje po odvjetniku čije usluge tužiteljica, za pretpostaviti je, treba platiti. Tuženik smatra da i iz ove činjenice očito proizlazi da tužiteljica ima sasvim dovoljno sredstava za život.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u spis posl.br. P Ob-199/21, izvadak iz zemljišne knjige list 75-76 spisa, izlist sms poruka, uvjerenje Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske, Filijala Banja Luka list 92 spisa, medicinska dokumentacija za tuženika, promet po računu Zagrebačke banke d.d. za tuženika te je saslušao parnične stranke.

4. Analizom i ocjenom provedenih dokaza utvrđeno je da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

5. Među strankama tijekom ovog postupka nisu sporne slijedeće činjenice:

- da su stranke bivši bračni drugovi čiji brak je nakon podnošenja ove tužbe pravomoćno razveden presudom ovog suda poslovni broj P Ob-43/21 od 9. lipnja 2022.,
- da se između stranaka pred ovim sudom vodi parnica poslovni broj P Ob-199/2021 radi utvrđenja koja imovina predstavlja bračnu stečevinu stranaka,
- da je tužiteljica neposredno prije podnošenja ove tužbe radi uzdržavanja, stan u Puli u kojem živi, darovala zajedničkoj kćeri stranaka,
- da su tužiteljica i tuženik umirovljenici, osobe starije od 70 godina, koji ostvaruju mirovinu i to tužiteljica mirovinu iz BiH, a tuženik njemačku i bosanskohercegovačku mirovinu,
- da tužiteljica živi u stanu kojeg je darovala kćeri, a tuženik u kući u Ližnjanu,
- da tuženik ostvaruje prihod i od iznajmljivanja apartmana koji se nalaze u kući u Ližnjanu,
- da su tužiteljica i tuženik osobe narušenog zdravstvenog stanja,
- da tužiteljici u uzdržavanju pomaže kćer koja joj svakog mjeseca podmiruje režijske troškove.

6. Među strankama je sporna osnovanost i visina tužbenog zahtjeva tužiteljice za uzdržavanje od strane tuženika kao bivšeg bračnog druga.

7. Radi utvrđenja osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je izvršio uvid u spis ovog suda poslovni broj P Ob-199/2021, dostavljene dokaze i saslušao parnične stranke.

8. Uvidom u spis ovog suda poslovni broj P Ob-199/2021 utvrđeno je da se vodi postupak radi utvrđenja bračne stečevine i isplate te da je u tom predmetu donesena djelomična presuda na temelju priznanja dana 3. ožujka 2022. temeljem koje je tužiteljica postala vlasnica grobnog mjesta u Puli i suvlasnica nekretnine u Prijedoru, BiH u ½ dijela. Što se tiče kuće u Ližnjanu tuženik joj ne osporava pravo na ½ dijela te nekretnine po osnovu bračne stečevine, ali ona smatra da ju pripada znatno više pa je stoga sud nastavio s parnicom u pogledu kuće u Ližnjanu i osobnog automobila, te isplate po osnovu iznajmljivanja zajedničke nekretnine.

9. Iz Uvjerenja Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske, Filijala Banja Luka od 28. siječnja 2022. utvrđeno je da je tuženik u razdoblju od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2021. ostvario mirovinu u iznosu od 3.072,46 EUR. Nadalje, iz prometa po računu Zagrebačke banke za tuženika utvrđena je visina njemačke mirovine koju ostvaruje u iznosu od 156,09 EUR mjesečno.

10. Sud je na ročištu održanom 30. studenog 2022. godine saslušao tužiteljicu i tuženika.

10.1. Tužiteljica je navela da njezina mirovina koju prima iz BiH iznosi 1.500,00 kn. U vlasništvu ima imovinu kuću u Ližnjanu. Kuća ima 4 apartmana i pomoćni objekt koji je uređen kao jednosobni stan, ima četiri parkirna mjesta i četiri vrta. U tu kuću uložila je svoju njemačku mirovinu. Ima automobil koji je u suvlasništvu nje i bivšeg supruga, a kojeg koristi bivši suprug. Stan na adresi Rizzijeva 8 u kojem živi je vlasništvo njezine kćeri. Stan joj je darovala prije otprilike

godinu dana, misli da je to bilo otprilike 21. rujna 2021. Željela je da kćer naslijedi taj stan pa joj ga je darovala, riječ je o zajedničkoj kćeri nje i tuženika. Imala je moždani udar i željela je da kćer bude osigurana. Kuća u Ližnjanu upisana je kao vlasništvo tuženika no, to je njihova zajednička imovina i oni su sve do 21. veljače 2021. zajedno iznajmljivali apartmane u toj kući, ali od veljače 2021. to čini samo tuženik s time da joj ne daje nikakvu zaradu od tih apartmana. U studenom 2021. ustala je tužbom radi diobe bračne stečevine te je njome potraživala i isplatu zarade ostvarene od iznajmljivanja. U toj kući u Ližnjanu živi tuženik i iznajmljuje četiri apartmana. Njezino zdravstveno stanje je narušeno, imala je moždan udar 2007., tresu joj se ruke, pada joj koncentracija te tvrdi kako nije sposobna raditi. Suprug ju je bio silovao 2019. godine za što je i pravomoćno osuđen na godinu dana, tri godine uvjetno. Nakon toga ona ga je ponovno primila i dala priliku njihovom braku. Tada je tuženiku dala 6.000,00 EUR od prodaje kuće u Banja Luci da plati troškove odvjetnika koji ga je zastupao u kaznenom postupku. Preostali dio novaca koji je ostvarila tom prodajom dijela kuće u Banja Luci uložili su u kuću u Ližnjanu, u nju je uložila i novac mirovinskog fonda iz Njemačke, tako da zbog toga ne prima njemačku mirovinu. Komisija u Rijeci utvrdila je da joj je potrebna tuđa pomoć i njega, odlazi psihijatru od 2020. jer joj je potrebna psihijatrijska pomoć da se oslobodim traume koju mi je uzrokovao tuženik svojim ponašanjem, vrijeđanjem i omalovažavanjem. Redovno plaća režije 1.160,00 kn, a lijekove oko 150,00 kn mjesečno. Nema nikakve uštede, a pomažu joj u uzdržavanju kćer, unuk i dvije nećakinje na način da joj šalju novce. Imala je uštedevinu za sahranu nje i tuženika u iznosu od 3.000,00 CHF i 4.000,00 EUR, ti novci su bili skriveni, ali tuženik ih je pronašao i otuđio. Ima zlatni vjenčani i zaručnički prsten, narukvice i ogrlicu koje sam kupila još dok sam radila u Njemačkoj.

10.2. Tuženik je u svom iskazu naveo kako sve što je njegova supruga iskazivala nije istina. Vezano za silovanje ističe kako je na nagovor tužiteljice i njezinog odvjetnika Adnana Rizvića pristao braniti se šutnjom i to da je bila njegova kardinalna greška. Također naglašava da nije točno da je maltretirao i vrijeđao tužiteljicu. To da je činila njihova kćer i zbog toga da je intervenirala Hitna pomoć, a ne zbog toga što je on bio nasilan prema tužiteljici. Tužiteljicu nitko nije uputio da potraži pomoć psihijatra, to je bila njezina ideja. Ona je sama smatrala da treba ići, a tuženik tvrdi da joj je bio podrška. Ostvaruje njemačku i bosansku mirovinu u ukupnom iznosu od 400,00 EUR. Također osporava navode tužiteljice koji se odnose na ulaganje njezine posebne imovine otpremnine i kapitalizirane imovine u kuću u Ližnjanu. Ona taj novac nije uložila u kuću u Ližnjanu već ga ima kao uštedevinu sakrivenog u čarape. Cjelokupnu zaradu koju su ostvarivali od iznajmljivanja apartmana do 2020. sve je davao tužiteljici, nije uzeo niti centa, ističe da je to činio tako jer je isto postupao i njegov otac koji je novac davao njegovoj majci, te je isključivo tužiteljica tim novcem raspolagala. Tužiteljici je 2020. godine dao novac od iznajmljivanja i to iznos od 1.500,00 EUR, a nakon toga više joj nije davao jer ona zajedno s njim nije odrađivala poslove vezane za iznajmljivanje, čišćenje, dočekivanje gostiju i sl. Tužiteljica je kćeri darovala stan koji je njihovo zajedničko vlasništvo, to je učinila bez da ga je pitala. Godišnje od iznajmljivanja apartmana, nakon što odbije sve troškove, zaradi neto iznos od 3.000,00 do 3.500,00 EUR. Njegovo zdravstveno stanje nije dobro, treba ići na operaciju trbušne aorte. Nakon što je napustio zajednicu života sa tužiteljicom ostala joj je sva uštedovina i sav nakit. Prema njegovom proračunu tužiteljica ima sakriveno oko 30.000,00 EUR. Tužiteljici nikada nije branio pristup u kuću u Ližnjanu, ali ona nije pokazivala interes za dolazak i brigu o turistima. Turistima iznajmljuje apartmane preko agencija i vodi evidenciju o prometu iz koje se u svakom trenutku može utvrditi koliko je prihodovao,

no od tog prihoda treba odbiti troškove (porez, režijski troškovi, boravišna pristojba, čišćenje i dr.).

11. Sud iskaz tuženika cijeni istinitim jer je iskazivao životno uvjerljivo i logično o svojim prihodima, a te je svoje tvrdnje potkrijepio materijalnim dokazima (list 92, 106-108). Tužiteljica pak svoje imovinsko stanje prikazuje slabim i nedostatnim za vlastito uzdržavanje, ali prema teretu dokaza ne dostavlja niti podatak o visini svoje mirovine, niti dostavlja dokaze na okolnosti tvrdnje da joj je potrebna tuđa pomoć i njega (vještačenje nadležnog tijela HZMO). Tužiteljica je stan u kojem živi i za kojeg tuženik tvrdi da je bračna stečevina neposredno prije podnošenja tužbe protiv tuženika za uzdržavanje darovala kćeri. Kao razlog zbog kojeg je to učinila, tužiteljica je navela da je željela da kćer bude osigurana. U tom dijelu njezin iskaz sud ne cijeni istinitim, naime namjera tužiteljice nije bila osigurati kćer (op. jer je to mogla učiniti i sklapanjem ugovora o doživotnom uzdržavanju i sl. čime bi i sebe, odnosno svoje uzdržavanje osigurala) već je vjerojatnije da je njezina namjera bila "osloboditi" se imovine kako bi u parnici za uzdržavanje od bivšeg supruga imala veće šanse za uspjeh. No, kako u ovoj pravnoj stvari nije sporno da je tužiteljica, temeljem zakona, po osnovu bračne stečevine suvlasnica $\frac{1}{2}$ dijela nekretnine u Prijedoru i najmanje $\frac{1}{2}$ dijela kuće u Ližnjanu koja kuća se sastoji od četiri apartmana koja se iznajmljuju turistima, odnosno služe za ostvarivanje prihoda (op. dio kojih tužiteljica potražuje tužbom za isplatu u P Ob-199/2021.), to je zaključak ovog suda da tužiteljica i bez uzdržavanja od strane supruga ima dovoljno imovine iz koje može ostvariti sredstava za život, odnosno vlastito uzdržavanje. Činjenica da tužiteljici režijske troškove podmiruje kćer (op. kojoj je darovala stan), također predstavlja ispunjenje zakonske obveze djeteta, budući su punoljetna djeca temeljem čl. 292. st. 1. Obiteljskog zakona ("Narodne novine" broj 103/15., 98/19. – dalje: ObZ) dužna uzdržavati roditelja.

12. Čl. 295. st.1. ObZ propisane su materijalne pretpostavke za ostvarenje prava na uzdržavanje od bračnog druga, a to su da bračni drug koji traži uzdržavanje nema dovoljno sredstava za život ili ih ne može ostvariti iz svoje imovine te da nije sposoban za rad ili se ne može zaposliti, ujedno je propisano da ima pravo na uzdržavanje ako bračni drug od kojeg traži plaćanje uzdržavanja za to ima dovoljno sredstava i mogućnosti.

13. Iz provedenih dokaza sud nije utvrdio odlučnu činjenicu da je tuženik u mogućnosti uzdržavati tužiteljicu imajući u vidu visinu njegove mirovine (zbroy inozemnih mirovina) koja iznosi mjesečno oko 412,13 EUR/3.105,19 HRK, sud tuženiku nije uzeo u obzir prihod od iznajmljivanja apartmana, jer je riječ o prihodu koji u $\frac{1}{2}$, obzirom se iznajmljuje zajednička imovina stranaka, pripada i tužiteljici, a isplatu toga ona traži tužbom u P Ob-199/2021. Tužiteljica pak ostvaruje svoju mirovinu u visini od oko 1.500,00 HRK (iskaz tužiteljice), a u uzdržavanju joj pomažu kćer, unuk i nećakinje na način da joj šalju novac (op. nije se izjasnila o kojim iznosima je riječ).

14. Činjenica na koju upire tužiteljica da ju tuženik treba uzdržavati jer da ima veću mirovnu od njezine nije odlučna kao niti prihod koji tuženik ostvaruje iznajmljivanjem apartmana jer je riječ o prihodu koji on ostvaruje korištenjem nekretnine koja je u najmanje $\frac{1}{2}$ dijela bračna stečevina tužiteljice pa tužiteljica ima obveznopravni zahtjev za isplatom dijela zarade ostvarene iznajmljivanjem te nekretnine što je ona i iskoristila u parnici poslovnog broja P Ob-199/2021.

15. Tužena nesporno raspolaže imovinom – mirovinom od 1.500,00 kn, do rujna 2021. bila je vlasnica stana kojeg je darovala, suvlasnica je temeljem zakona kuće u Ližnjanu (koja se sastoji od 4 apartmana i stana) najmanje u ½ dijela te je suvlasnica osobnog automobila i nekretnine u Prijedoru te vlasnica grobnog mjesta u Puli. Dakle tužiteljica ima na raspolaganju dovoljno imovine iz koje se može uzdržavati pa je stoga njezina tužba odbijena kao neosnovana.

16. Obzirom na utvrđenu činjenicu da tužiteljica posjeduje dovoljno imovine iz koje se može uzdržavati valjalo je odbiti njezin zahtjev i odlučiti kao u izreci ove presude.

17. Tužiteljica je u cijelosti izgubila ovu parnicu pa je stoga tuženiku dužna naknaditi parnični trošak na temelju čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22.– dalje: ZPP), i to za cijeli postupak u paušalnom iznosu od 497,71 EUR / 3.750,00 kuna - Tbr. 7/2 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/2022., 126/2022.).

18. Dosuđeni iznosi iskazani su dvojno sukladno obvezi dvojnog iskazivanja novčanog iskaza vrijednosti propisanoj člankom 43. stavkom 1. i člankom 48. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 57/22., 88/22.). Prema Odluci o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ broj 85/22.) fiksni tečaj konverzije određen je na 7,53450 kuna za jedan euro.

U Puli 16. siječnja 2023.

S u d a c
Andrijana Modrušan

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **eb317-dc90a**

Kontrolni broj: **00e81-81d89-cb258**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Andrijana Modrušan, O=OPĆINSKI SUD U PULI-POLA, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.